

[Udenrigsministeren.]

et tidspunkt, hvor disse ikke er sådan, at man absolut skal tage stilling til dem. En debat om disse ting derimod vil jeg mene er overordentlig nyttig.

Jeg har forsøgt i den redegørelse, som jeg kom med, ganske konkret at nævne, og der er konkret nævnt, ting, som jeg gerne ville tage ind og lægge frem til naturlige opgaver og drøftelser. I forbindelse med den europæiske union må jeg blot nævne — det er ikke på nogen måde for at tage en debat eller en polemik op — hele spørgsmålet om institutionernes stilling, hele problemet om, hvordan vi får dette her til at fungere. Der er mange problemer i det, og det er da i høj grad noget, der også går ind og netop hører med i de overvejelser, man gør sig rundt omkring i institutioner og forsamlinger, som har med EF at gøre, og som derfor også hører hjemme i en debat her i folketinget.

Jeg vil gerne til hr. Tillisch sige dette: Hr. Tillisch beskæftigede sig bl. a. med to ting. Den ene var spørgsmålet om arbejdsformerne, eller skal vi sige hvordan det foregår i markedsudvalget, og jeg vil gerne komme med en enkelt bemærkning til det. Nu har jeg selv været medlem af markedsudvalget, og det er, ligesom om det er bedre at tale ud fra dette, men jeg må måske have lov til at sige, at hvis man så har prøvet at skulle møde i et markedsudvalg, som er meget nyt, opdager man, at der er nogle problemer, som jeg tror også er dem, hr. Tillisch har mærket. Jeg tror også, at disse problemer skal vi nok finde ud af at få overvundet, men jeg beder om, at man forstår den situation — jeg følte det i hvert tilfælde sådan — at man kom ind i et markedsudvalg, hvor over en tredjedel af medlemmerne var folk, som ikke havde været med i arbejdet i forvejen, men som landede i fortsættelse af lange forudgående, ofte meget tekniske og komplicerede drøftelser, hvor der lå en lang, lang forhistorie bag. Når man har et sådant udvalg og med 5 nye partier og der så også sidder andre medlemmer af udvalget, som har været med i mange af disse ting gennem lang tid og er blevet eksperter somme tider på det og kan gå overordentlig stærkt ind i tekniske enkeltheder, så kommer der ligesom — sådan følte jeg det i hvert tilfælde — en opgave, som jeg måske ikke har kunnet løse så godt, som jeg gerne ville, men som

jeg altså har været opmærksom på, nemlig betydningen af selv dér, hvor det i og for sig kunne lade sig gøre, hvis en minister bliver spurgt, at svare i den terminologi og det sprog, som ligesom var indarbejdet, da at forsøge også at være med til at få en lidt bredere drøftelse af mange af tingene. Jeg erkender, at det måske har taget en hel del tid.

Men jeg vil altså gerne bekræfte over for hr. Tillisch fornemmelsen af, at der var og er et problem. Jeg tror altså, at vi nok skal få det overvundet og få det på plads efterhånden. Vi skal jo på den ene side have en god orientering i det udvalg, og vi skal på den anden side ikke overformalisere eller vanskeliggøre behandlingen. Jeg tror, vi kan finde en balance.

Jeg vil også gerne til hr. Tillisch yderligere sige i anledning af, at hr. Tillisch nævnte begrebet parlamentarisk kontrol og kontrol med bureaukratiet, at det mener jeg er en meget vigtig ting, men det er altså også netop en af de ting, som ligesom kommer ind i diskussionen omkring den europæiske union, dog med den undtagelse, eller hvad man skal kalde det, som jeg også var inde på i min indledningsredegørelse, at nu har man haft 16 års samarbejde, og der er altså bygget en hel mekanisme op på grundlag af det. Dette samarbejde forudsatte i og for sig på et vist tidspunkt det, der hedder overgangen til den 2. fase, forudsatte en vis videreudvikling. Den må vi vente med af de grunde, vi har talt om tidligere, fordi den hænger meget nøje sammen med, at en række ydre forhold, valutaforholdene, oliekrise, råvarekrise osv., gør, at der ingen muligheder er lige nu, og det betyder så, at man ligesom sidder med et apparat, som egentlig skulle være afløst af en anden beslutningsproces, som ikke er sat i værk. Det skal også nok gøre det lidt mere indviklet, men det er altså også noget, hvor der skulle være håb om forenklinger.

Hr. K. Helveg Petersen efterlyste en omtale af det nordiske samarbejde. Vel, jeg erkender, at jeg kun kom med en enkelt bemærkning om det, men det er såmænd ikke udtryk for andet, end at jeg, som det også blev sagt i min indledning, gerne ville undgå at komme med en meget lang redegørelse og derfor koncentrerede de særlige bemærkninger om de områder, hvor man